

Ümitcan Aktan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

10.10.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Benim Kalemim Mavzerdir

Matem çökmüş gecelere
Her yer zifiri karanlık
Her tarafta başka bir zulüm
Her yerde haksızlık

Şimdi belki çok şey yapamam
Vuramam benim tabancam yok
Zaten bunca zalime az tüfekler
Şerefsiz mermiden daha çok

Ancak yapılacak şey yok değil
Zalime atılacak en güzel mermi harflerdir
Silahım yok diye korkmazlar ama
Vurur onları ,benim kalemim mavzerdir

Ümitcan Aktan

Beşer

Gönlünü şeytana satana peygamber bile az
Kurtarmaz seni ne oruç ne zekat ne namaz
Gönlünü ferah tut Allah'a dön biraz
O zaman huzuru bulacaksın ey beşer

Nedir bu hırs para,mülk,altın
Tamam al bu dünyanın hepsi sana kalsın
Elinde sonunda kuru toprak olacak vatanın
Sen lafla sözle düzelmezsin ey beşer

Yanık,yıkık ; çer,çöp senden arda kalan
Tez anladım bu dünyanın düzeni hırsızlık talan
Çoktan kılıfı hazırlamış minareyi çalan
Bu dünyanın ahireti var ey beşer

Ne olur düzelt kendini yıkılsın bu düzen
Şükür et Allah'tır sana nimeti veren
Ne mutludur bu dünyada insan güldüren
Sen gönlünü şeytana verme ey beşer

Ümitcan Aktan

Bülbül Hikayesi

Bülbül gül onun olsun diye sevmez
Gül sevmek bülbülün doğasında var
Dikeni varsa gülün bülbüle ne
Gül sevmiş bülbül dikenden mi korkar

Sevdasına can verir durmaz bülbül
Yorulur bu derdi taşımaz gönül
Bülbüle bir gölgeyi çok görür gül
Bülbüle ölüm olur bu zalim yar

Bülbülün aşkı kendinden büyüktür
Gözü tek gül görür her şey sönüktür
Gülü izler yüzü ona dönüktür
Öyle hem bakar hem aşkına ağlar

Sever öleceğini bile bile
O sevmiş gülü dikenleri ile
Bülbül ah etmez hoş gelir bu çile
Gül gel bülbülü dikenlerinle sar

Ümitcan Aktan

Duvar Saati

Odamda bir saat var
İnliyor tik tak ,tik tak
Küçücük saat geceyi bölüyor
İnliyor tik tak,tik tak

Şaatin sesi mi çok fazla
Öyleyse sorun yok
Kırar atarım
Ancak bir ihtimal daha var
Saatte sorun yok
Ben çok yalnızım

Ümitcan Aktan

Dünden Kalan

Keşke geçmiş geçende kalsa
Bitse bitende tüm ümitler
Giden her şeyi yanına alsın
Anca bu dertler öyle biter

Sevmişe gece uyku çoktur
Yitene diriltir her gece
Bilmez ki düne umut yoktur
Belli etmez ağlar gizlice

Düşeni düşleyen ahmaktır
Sönen sönmüslüğü ile kalsın
Yeter artık bitsin bu kahır
Dün gitmeden gelmez yarın

Görmeyene olamazsın göz
Nasıl senin halini görsün
Duymayana yetmez hiçbir söz
Düşene olma artık düşkün

Ümitcan Aktan

Gecenin Süsü

Gündüzler geceyi kıskanır
Seni düşündüğüm için
Yıldızlar yanında sönük kalmış
Gecenin en güzel süsü gözlerin

Seni anlatmaya yeter mi bilmem
Kalemimden düşen bu harfler
Eski şairlere de böyle mi baktın
Sanki sana yazılmış tüm şiirler

Ancak kimsenin kalemi yetmez sana
Endamına güzelliğine tüm şiirler az
Niye yanıma gelmiyorsun diye sorma
Gözlerine bakmaya kalbim dayanmaz

Ümitcan Aktan

Güle Davet

Bir daldan daha ince beli
Sarmaya yüreğim dayanmaz
Saza vursan koparır teli
Böyle güzele tüm şiirler az

Gözünün ucu deyse bana
Olur birden uykular haram
Bir cesaret gelsem yanıma
Kızdırır mı seni bu sevdam

En sert zırhı deler bu gözler
Bilmem ki ben nasıl bakayım
Yetmez sana en güzel sözler
Sen gel tüm sözleri yakayım

Gel acı bana ey nazlı yar
Bu yaptığın değil mi günah
Geceyi senle sarar efkar
Bak doğmaz güneş olmaz sabah

Bu derdin çaresi çok basit
Gel yanıma kalpler bir olsun
Gel ki dört yanı sarsın ümit
İçimize aşk neşe dolsun

Ümitcan Aktan

Güle Mektup

Bir kalemden ne kadar olursa
Bu sözlerim sana ey zalim gül
Hangi günahın cezasıdır bu
Beni üzen bir sen bir de eylül

Bir sevda vardır bende bin yıllık
Sevdam taşar da eylüle sığmaz
Yüzüm dökük gülmez kalbim kırık
Her gün feleğe çatsam bile az

Getirmez seni her doğan güneş
Sensiz doğan gün gelmesin varsın
Sensizlik ruh için ölümle eş
Canda yar ruhumda tek sen varsın

Ölüme koşarım çözüm olsa
Ruhla sevilmiş ölüm ne çare
Eğer ki verecek derdin bolsa
Yapma dur gücüm bitmek üzere

Artık can kalır da ümit gider
Eylül de biter kış da dert kalır
Herkes akıl verir de unut der
Gül solmaz bir de canımı alır

Ümitcan Aktan

İnadına Nefes Alanlar

Evrende tek bir dünya yok
Herkesin başka dünyası var
Etrafına bir bak herkes mutsuz
Herkesin yüzünde bambaşka acılar

Zannetme acılar sana özel
Bu hayatta acı çeken tek sensin
Çok az insanın gerçekten yüzü güler
Ne acı
Herkes esiri olmuş bir derdin

Ama yine de inan
Bir gün bitecek bu dertler
Bizim de yüzümüz artık gülmeli
Ağlıya ağlıya gözlerimiz şişmiş
Oturduk bekliyoruz güzel günleri

AH ne biçim dünya
Kimseye adil davranmaz
Kimisine kuru ot
Kimisine yeşil gövdeli çamlar
Ölüp gidenler acıdan dertten kurtulur da
Ne yapsa kurtulamaz inadına nefes alanlar

Ümitcan Aktan

Kabir

Sevdan unutulmaz,içime sızmış bir zehir
Bu zehirden ne zaman kurtulurum kim bilir

Ancak ne sözlerin ne de zehrin üzer beni
Zaten bir yilandan gelse gelse zehir gelir

Doğrular sende yalandır yalandır senin adın
Hiçbir iz yoktur sende sevdaya aşka dair

Böyle yalancı yar sevilmez,ahmaktır kalbim
Fazladır sana sevda,yazılmaz hiçbir şiir

Ancak yar pençesine düşen çıkamaz ordan
Senin gönlün bir zindan ben ise orda esir

Bitmez canda bu zulüm,yoktur bende hiç ümit
Sevdan bana ölüm,kalbin ise bana kabir

Ümitcan Aktan

Kime

Sakin beni kendinden sanma
Sen bir başkasın , ben bambaşka
Söyle hangimiz sadık aşka
Huzur sana ,aşk ise bana

Zulmün bana işkence senin
Ağlarım ben sevdiğim için
Sen ise halime gülersin
Gül sana , diken ise bana

Sönmez ateş sen su atmadan
Derman aramam başkasından
Sözün duyduğum en hoş yalan
Yalan sana inanmak bana

Tamam bu devran böyle sürsün
Yeter ki gülsün senin yüzün
Ben olmuşum kalbinden sürgün
Dur sana sürgün ise bana

Yüreğimdir sönmez bir volkan
Ateşi besler bitmez hicran
Ümidim yoktur kavuşmaktan
Hicran bize de vuslat kime

Ümitcan Aktan

Kubbe

Kim bilir kaç ahı dinler bu kubbe
Kaç ruha hapistir bu mavi kafes
Kubbe altında var bir muharebe
Bu savaş her şeyden daha mukaddes

Kubbe altı her yer başka mezalim
Herkes haktan adaletten bihaber
Ancak harp ne zaman biter bilirim
Bu savaş sadece ölümlle biter

Ümitcan Aktan

Kum Saati

Ters dönmüş artık kum saati
Her gün bir tane daha düşer
Zaman akar durduramazsın
Bir gün saatte kuşlar biter

Pişmanlık esir alır seni
Saat tekrar dönsün istersin
Bir şans daha olsa keşke
Biliyorum düzelteceksin

Ancak son şans diye bir şey yok
Üzgünüm saat tekrar dönmez
Biliyordun kum sonsuz değil
Kum saati şakaya gelmez

Anladın mı hayat ne kısa
Kimse vermez eski günleri
Bir şans daha istersin ama
Çok zalimdir kum saatleri

Ümitcan Aktan

Mum

Bir gün biter bu dş
Yok olur hayatlar
Ölüm bizi bulduęunda
Neredeyse orada kal

Her yer zifiri karanlık
Bir mum daha söner
Yolunu görmek istersen
Durma beni tekrar yak

Sislerin içinde
Kalmış sn bir serap
Serabın sarhoş eder beni
Daha görecek günümüz var

Dn, bugün, yarın
Kayıp gider gün biter
Sönmüş bir hayat
Her gün daha snerim

mitcan Aktan

Rüya

Ne biçim bir gece bu
Meleklerin hepsi yeryüzünde
Ne olur konuş biraz
Seni dinlemek istiyorum
Ama bana öyle bakma
Sen öldürürsün insanı gözlerinle
Zaman dursun
Ben burada kalmak istiyorum

Elim ayağım titriyor
Gözlerine bakamıyorum
Aptalca konuşursam
Beni sustur,bana kız
Ama benden gitmemi isteme
Ben gidemiyorum
Boynu uzun yüzü güzel kız

Ümitcan Aktan

Sensizlik

Seni bir daha ne zaman görürüm
Söyle seni görmek için ne yapmalı
Bir anda nasıl girdin hayatıma
Ne yaptın bana
Aklım havada seni tanıyalı

Ne gülünç
Sen her şeyden habersizsin
Affet beni
Seni sevmek büyük cahillik
İşte demi
Senin yanında ben kimim
Bu hikayede bana düşen
Sadece sensizlik

Ümitcan Aktan

Sevenler Korosu

Bir koro var konser verir her gece
Eşlik eder binler hep bir ağızdan
Güneş doğana kadar sürer konser
Gün doğdu konser de biter birazdan

Konseri pür dikkat dinler milyonlar
Yıldızlar almış ilk sıradan bilet
Mehtap eşlik eder sanki şarkıya
İnsanı sarhoş eder bu hoş düet

Şarkıların sanki bir sahibi var
Bu şarkılar geceye bir serenat
Notalar karışır geceye artık
Şarkıyla dans eder bütün tabiat

Ay yükseldikçe hızlanır orkestra
Bir süre sonra dayanılmaz olur
Yürekler çarpar hızlıca geceye
Bu şarkıyla tüm geçmiş enkaz olur

Uzaklardan bir dert getirir şarkı
Matemine daha da katar matem
Boş ver eşlik et şarkıya yine de
Kaçsın yoksa şarkı söyle madem

Sanki şarkı dinlemesen ne olur
Canını yakan ne şarkı ne şiir
En azından tercüman olur sana
Şarkılar olmasa ne olur kim bilir

Bu şarkı sanki gecenin öz sesi
Bir şarkı ki içinde saklı bir ömür
Bitmez bu şarkılar ömür bitmeden
Her gün bir önceden gür ve daha gür !

Ümitcan Aktan

Son Ümit

Artık ağlama ne olur
Hayatının baharındasın
Bırak ne olursa olsun
Dertler başkasına kalsın

Gidenler gelenler olur
Her giden bir şey götürür
Gittin diye üzdün sanma
Izdırıp bize düğündür

Matem çökmüş gecelere
Mehtap ışık vermez artık
Gelin dostlar koşun gelin
Bak yine baş başa kaldık

Yine doğdu dağdan güneş
Karanlığı ışık yırtar
Yeni gün neler getirdi
İçimi bir ümit sarar

Ava gider balıkçılar
Bu pancar motor sesidir
Sessizliği bozar bu ses
Deniz şimdi çok güzeldir

Herkes uyur her yer sessiz
Huzur verir bu yalnızlık
Daha mutlu uyanırım
Bu gün son ümittir artık

Ümitcan Aktan

Taşlama

Ne güzel yakışır insana olmak naif
Olmazsa olmazdır insan için maarif

Ne tepeden bakarsın dünyaya ne bu kin
Zor olur biliriz ancak aşağıya in

Karış bizlere görüceksin medeniyet
Biraz çabala insan olmaya ha gayret

Unutma hiçbir zaman karşıdaki insan
Anlarsın nasıl bir histir ezildiğin an

Senin benim herkesin sonu kara toprak
Ne bu hırs,kibir ölüm yok mu bre ahmak

Saygı duyulan makam mıdır,yüzün müdür
Yüzüne gülenler arkandan eder küfür

Yoktur sende hiç sana biraz şeref gerek
Senden bin şereflidir sokaktaki köpek

Düzelirsin diye bu sözlerim bir ümit
Ancak ümit yok kib'rini de al defol git

Ümitcan Aktan

Varsın

Varsın gözlerinde sinsin bir ömür
Ellerinde kayıp gitsin papatya
Duymasan bile söyleyicem her gün
Uyanmıcam bitmeyecek bu rüya

Uzaktaki mavi damlı beyaz ev
Bizim olmazsa şimdi kimin olur
Hayallerin tümü kaç kuruş etti
Sıkışırsan gel yine ömrümden bozdur

Ümitcan Aktan

Vedasız Gidenler

Her sevilen bir gün gider
Gidişlerde güzel olmalı
Her ateş
bir gün söner
Sönmeden önce her şeyi yakmalı

Can verilene tebessüm verilmez bir gün
Sönmüş ateşi bir kıvılcım yakar
Bir avuç sevgiyle can bulur birden külün
Ama ne yaparsan yap!
Yüreğin hep onu arar

Eğer ateş sönmeden yakmazsa her şeyi
Geriye kalırsa anılar en acısı hayaller
Bu zulmün en büyüğü
Yaşarken öldürür seni
Bari her şeyi yaksalardı vedasız gidenler

Ümitcan Aktan